

Mannetje Jas

SIEB POSTHUMA



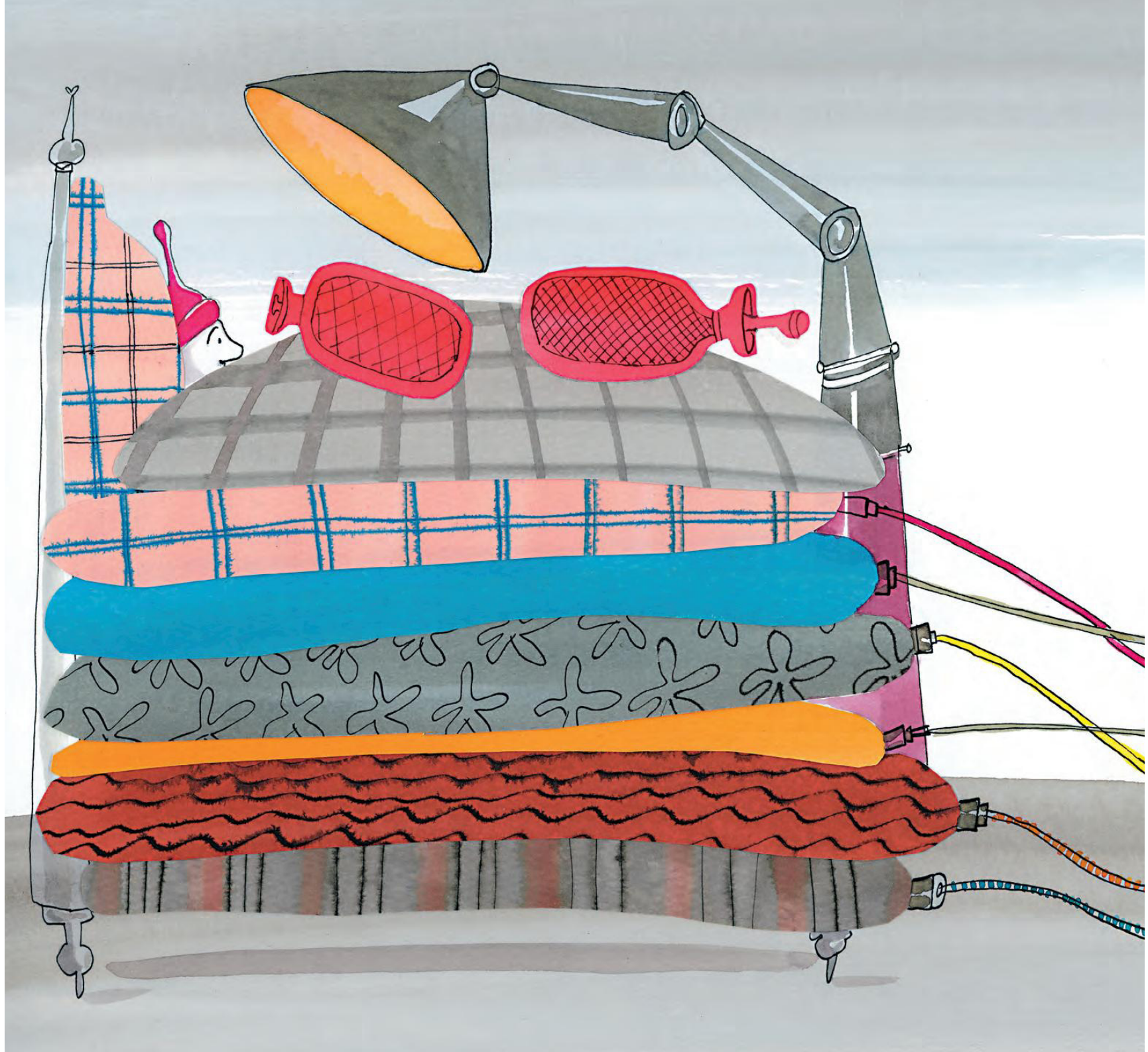


Er was eens een mannetje dat het altijd koud had.
In de herfst, in de winter, in de lente, en zelfs in de
zomer, als buiten de zon scheen. Altijd zat hij in zijn
huisje naast zijn roodgloeiende kachels te bibberen.



Bezoek kreeg het mannetje nooit, want het was zo stikheet in zijn huis dat geen mens het er uithield. Dus zat hij dag en nacht in z'n eentje te klapper-tanden en te koukleumen. Naar buiten durfde hij niet, daar was het nog killer dan binnen.





Op een dag toen het mannetje weer eens rillend wakker werd had hij er genoeg van. Hij deed drie lange onderbroeken aan en drie wollen hemden, bond een warmwaterkruik op zijn buik en trok er vier dikke truien over aan. Zo ging hij op weg naar de winkels in de stad.

